

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Bárdos Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a alperes ellen közigazgatási bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Fővárosi Bíróság 2010. június 24. napján kelt 8.K.34.569/2008/8. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2011. június 29. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 8.K.34.569/2008/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000.- /azaz negyvenezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felperes viseli a lerótt 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Bíróság 8.K.34.569/2008/8. számú 2010. június 24. napján kelt jogerős ítéletében a felperes keresetét az alperes 43614-1/2008-4000/4140. számú határozata felülvizsgálata körében elutasította. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint az alperes keresettel felülvizsgálni kért határozatában megváltoztatta a Regionális Munkaügyi Központ azon elsőfokú határozatát, amelyben a felperest a nyilvántartásba vételi kötelezettség elmulasztásával végzett felnőttképzési tevékenységet, mint 552.000.- Ft bírság megfizetésére kötelezte, és két évi időtartamra eltiltotta a felnőttképzési tevékenységtől. Az alperesi határozat rendelkezése szerint az alperes az elsőfokú hatóság határozatának bírság megfizetésre kötelező rendelkezését megsemmisítette, az eltiltásra vonatkozó rendelkezést helybenhagyta. Az elsőfokú bíróság a keresetet nem találta megalapozottnak. Felhívta a felnőttképzésről

szóló 2001. évi CI. törvény /a továbbiakban: Fktv./ 3. §-ának /2/ bekezdését, amely meghatározza a felnőttképzési tevékenység tartalmát. Ítéletében kiemelte, hogy a felperesnél lefolytatott ellenőrzést egy panaszlevél előzte meg, melyben a panaszos előadta, hogy a lakóhelyén olyan tartalmú szórólap jelent meg, miszerint felperes munkatársakat keres az egészségügyi reformhoz, melyhez kötelező a tartandó kétnapos szemináriumon való részvétel, melynek költsége 25.000.- Ft. A panaszos szerint a szeminárium az egészségügyi reformot alig érintette, ahelyett az ügyfelekkel kötött megtakarítási számláról esett szó. A szeminárium végén derült ki, hogy a meghirdetett nyolc általános iskolai végzettség helyett érettségi bizonyítvány és biztosítási ügyintézői végzettség, illetve vállalkozói igazolvány kiváltása is szükséges.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasítva az alperessel egyezően azt állapította meg, hogy a felperes az Fktv. 29. §-ának 9. pontja szerint iskolarendszeren kívüli képzést folytat, mely képzésben résztvevők nem állnak a felperessel tanulói, illetve hallgatói jogviszonyban, és mely képzés célja a meghatározott képzettség megszerzése, kompetencia elsajátítása. A felperes tevékenységét saját képzési programja szerint végzi, és nem belső munkatársai, hanem külső személyek részére, amelyet maga sem vitatott. A felperes által kiadott oklevél megfogalmazása is megerősíti azt a megállapítást, amely szerint a felperes felnőttképzési tevékenységet folytat. Az elsőfokú bíróság utalt arra is, hogy az oklevélen feltüntetett képzési témakörök nem függenek a felperes tevékenységétől, az elsajátított szemináriumi anyagot más biztosítással, biztosításközvetítéssel foglalkozó cégnél is lehet hasznosítani. A tanfolyam elvégzése nyilvánvalóan bővíti a résztvevők ismereteit, ugyanakkor az Fktv. szerint a felnőttképzés tevékenységnek nem feltétele a számonkérés, illetőleg a vizsga.

Az elsőfokú bíróság arra is utalt, hogy a perben a felperest terhelte annak bizonyítása, miszerint az alperes határozata jogszabálysértő. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 164. § /1/ bekezdése szerint értékelhető bizonyítást azonban felperes nem terjesztett elő, keresetbeli érveit alátámasztani a perben nem tudta.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A felülvizsgálati kérelemben foglaltak szerint a jogerős ítélet sértette az Fktv. 3. § /2/ bekezdését, illetve 29. § 9. pontjának rendelkezését, mert a felperes tevékenységét iskolarendszeren kívüli képzésnek, felnőttoktatásnak minősítette. A felperes kiemelte, hogy a törvény meghatározása nemcsak egyetlen feltétel meglétét, az iskolarendszeren kívüli képzést, hanem további hat együttes feltételt követel meg. Ezen feltételek bármelyikének hiánya esetén nem lehet szó felnőttképzésről. A

felperes a feltételek közül vitatta a képzés céljával, illetőleg képzés általános jellegével kapcsolatos feltételek meglétét. A felperes szerint az általánosság követelménye magában foglalja, hogy a képzésen megszerzett ismeretek nemcsak egyetlen társaságnál hasznosíthatók. A felperes hivatkozása szerint a képzési szeminárium speciálisan a felperes szervezetének, működésének tevékenységének és üzletpolitikájának, illetve specifikus termékeinek bemutatására irányult. Megjegyezte, hogy a tevékenység jellegét tekintve leginkább egy üzemi „tűzvédelmi” oktatáshoz hasonlítható, amelyet a felperes saját védelme érdekében szervezett. A szeminárium alatt a jelentkező eldönti, hogy az összejöveten elhangzottak alapján kíván-e felperesnél biztosításközvetítői tevékenységet folytatni. A felperes a szeminárium végén adott „oklevél” tartalmával kapcsolatban arra hivatkozott, hogy ez önmagában nem jogosít biztosítás közvetítői tevékenység végzésére. Az összejöveten való részvétel a felpereshez való belépés első feltétele, ugyanakkor további feltétel a megfelelő képzettség megszerzése. A kérdéses „oklevél” biztosításközvetítői tevékenység végzésére nem jogosít, a tevékenység megkezdésének előfeltételéhez szükséges diplomát vagy szakirányú középfokú végzettséget nem helyettesít. Ebből következik, hogy a tanúsító oklevelet egyetlen biztosításközvetítő cég sem ismeri el olyan általános tudásként, amely alapján az ezen oklevéllel rendelkező személy megkezdhetné a cégnél a biztosításközvetítői tevékenységet.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /2/ bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem korlátai között vizsgálta.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

Az Fktv. 3. § /2/ bekezdésének a/ pontja értelmében a felnőttképzési tevékenység az /1/ bekezdés b/ pontjában meghatározott jogalanyok e törvényben megfelelő, saját képzésű programja alapján megvalósuló iskolarendszeren kívüli olyan képzésre, amely célja szerint meghatározott képzettségnek megszerzésére kompetencia elsajátítására irányuló általános nyelvi vagy szakmai képzés.

A Fktv. 29. § 9. pontjának értelmező rendelkezése szerint is iskolarendszeren kívüli képzés: olyan képzés, amelynek résztvevői nem állnak a képző intézménnyel tanulói vagy hallgatói jogviszonyban.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében tévesen értelmezte a Fktv. 3. § /2/ bekezdését, mivel a jogszabályhelyben szereplő „általános, nyelvi vagy szakmai képzés” valójában három irányú képzési lehetőséget jelöl. A képzés e megfogalmazás szerint lehet általános jellegű, nyelvi, illetőleg szakmai. A jogszabályban szereplő „általános” kifejezés nem önálló konjunktív feltétel, ahogy azt a felperes a felülvizsgálati kérelmében megjelölt-e, hanem képzési irányt és tartalmat jelölt. Ebből következően az elsőfokú bíróságnak nem a képzési „általános jellegét” kellett vizsgálni, hanem a képzés célját, tehát azt, hogy mennyiben irányult meghatározott képzettség megszerzésére, illetve kompetencia elsajátítására. Az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt arról állást, hogy a felperes által végzett képzési tevékenység nem kizárólag a felperesnél hasznosítható információk elsajátítását jelentette, mivel a képzési témák általános megfogalmazása /utalva az oklevélben feltüntetett témakörökre/ ettől lényegesen általánosabb tevékenységekre utal. Ezzel kapcsolatban annak nincs jelentősége, hogy a felperes által kiadott oklevél milyen tevékenység végzésére jogosít, illetve annak alapján biztosításközvetítői tevékenység ténylegesen végezhető-e, mivel a közigazgatási eljárás tárgya a felperesi tevékenység minősítése volt az Fktv. szempontjából. Az a körülmény, hogy önmagában a felperes által kiállított oklevél elégséges-e biztosításközvetítői tevékenység folytatásához egyéb képzettség hiányában. Megítélése a biztosításközvetítői tevékenységre tartozik. A felperes által kiadott oklevélben meghatározott képzési témakörök – minthogy arra az elsőfokú bíróság is helyesen utalt – általános jellegűek, tartalmukban a biztosításközvetítői tevékenységhez szükséges egyes kompetenciák elsajátítására irányulnak. Ez egyértelműen megállapíthatóvá tette a felperes vonatkozásában az Fktv. 3. § /2/ bekezdésének a/ pontja szerinti tevékenység végzését, így az elsőfokú bíróság ítélete a jogszabály helytálló alkalmazásán alapult. A felperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy az oklevélben szereplő témakörök valójában egyetlen társaság üzletpolitikájának bemutatását célozták. Ez magából az oklevélből semmilyen módon nem következik, ugyanakkor a felperes a közigazgatási per során sem bizonyította azon állítását, mely szerint a képzésen elhangzottak valójában csak az adott cég saját arculatát és gyakorlatát fejezik ki, az elsajátított ismeretek más cégnél, illetőleg más cég biztosításközvetítői tevékenysége során nem alkalmazhatók.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, így a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a per tárgyi illetékfeljegyzési jog ellenére a

felülvizsgálati kérelem külzetén illetékbélyegben lerótta az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdése szerinti felülvizsgálati eljárási illetéket, így pervesztése okán ezt az illetéket viselni köteles.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 270. § /1/ bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest kötelezte az alperes jogtanácsosi képviselétével felmerülő perköltségének a megtérítésére. A jogi képviselőt költségét a módosított a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003./VIII.22./ IM rendelet 3. § /5/ bekezdése alapján határozta meg.

Budapest, 2011. június 29.

dr.Kaszainé dr.Mezey Katalin sk. a tanács elnöke, dr.Kalas Tibor sk. előadó bíró, dr.Tóth Kincső sk. bíró